

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Vox B. Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](#)

Si qua repercessis hinc aura resultat ab apertis;
 Vnica vox IESV, cætera mortis erunt.
 Sed quid in examines animo mea vota querelas?
 Cui pergit Verbum, vox mihi viua fore?
 Vnica vox super est, nullâ reparabilis aurâ,
 Ut querar expirans: *mors mihi sera venis.*
 Quod si sit nullâ reuocabilis arte puellas,
 Excederitque imo pristina cura sion:
 Sculpat Amor saltem saxis, quem querat IESVM,
 Viuat ut æternus rupe gentente dolor.
 Est aliquid sua qui dare præmia nescit amanti;
 Si det acerbus amor dulcè dolore frui.
 Par in amore dolor socios conspirat in usus,
 Mors, & vita paris pondera lancis habet.

ELEGIA XXVII.

Amor fruendi pueri, & timor per no-
 ãem amittendi.

1. B. Virgo exoptat sui amore ad se trahi Iesum.
2. Ut è sua præsentia sibi pulchritudinē conciliet.
3. Timet interim ne quid secundis illi Ierosolyma
enieriat.
4. Saltem optat, priusquam ipse vitâ sponte abeat,
aliquantis per sui amoris usu frui matrem
permittat.

VOX B. VIRGINIS.

Nate Deo, Deus ipse piæ potes ergo parentis
Deseruisse manum, deseruisse finum?
 Si trahis ipse meo consors de corpore corpus?
 Me sine, iure meum pignus an alter habet?
 Nec dulcis te matris amor, nec acerba doloris
 Curamque profugos huc reuocare gradus?
 Quis te tangere amor? quis honos? quæ gratia facti,
 Te si blanda nequit tangere Virgo parens?

Fronde

Fronde bidens, magnete chalybs, fons vberē riuo,
 Lux radijs, ignis fomite, gramen aquis,
 Nubibus imber, acus gemmæ Phætonidis auro,
 Floris odore trahi prouida gaudet apis:
 Matri & ore trahi gestit puer omnipis; at vnuſ
 Matris amore trahi nescit, vt agna, puer.
 Qui trahitur, currit; qui currit, is ambit amantem.
 Hæret, amarque, & amans gaudia summa tener,
 Sed duros tener incurris mea damna labores.
 Suspicio, idque graui conqueror icta metu.
 Si qua ſinu ſpes alba ſedet, timor opprimit atrā
 Nube, robos inter tela cruenta rubent,
 O vbi non ſentis mors excubat horrida ſyluis?
 O vbi non longis ſtat labor asper agris?
 Sed fors mente ſedet duris abſtēre cœptis,
 Et dare, qnæ matri dona dediſſe decet.
 Ecce inam, ſi non matri, tua munera ferues?
 Munera cæleſti Virgine digna legi.
 Sidereos oculis tunc his adſtabis honores,
 Quales non Eos, luna nec vlla tulit.
 Non ſic irradiat ſol perſpicuæ cryſtallo:
 Hoc ut Gnatæ tui corde refulget amor.
 Si ſatis hoc, dixi; puer vt rata vota parentis
 Expleat: expleri ſors ſed iniqua vetat.
 Nempe iubet Solymos mortis funesta cupido
 Irruat in saltus, & iuga fæta feris.
 Omníbus hic violis cruor, & cruor omníbus herbis,
 Omniſbus & culmis ſpica cruento madet.
 Sanguineæ Solymo timui necis omnia ſaxo;
 Ne rapereſt agnum Pardus, & Vrſa meum.
 Hic Saræ memini gnatus ſub acinace ſupples,
 Pæne ream puto ſanguine tinxit humum.
 Occidit hic certe, ſacra cui calet ara, Sacerdos.
 Imbuit is ſanctos viſtima ſancta focos.
 Quis ſcīt an hic, timeo, vates lux maxima vatum
 Ipſe pari ſpargat membra cruenta ſolo?
 Si iam non cadat hic ſacer agnus & ipſe ſacerdos;
 Sors nimis hec votis inſidiosa meis.

(a)

(b)

Si sinis, & quid nisi paucas nisi deprecor horas,

Ne iam sponte feras, quæ mala serò feres;

Nec magis ipse pia discors sis pugna parenti.

Sed non pugno: tuum quæ nisi velle velim?

Quos par ambo dolor, par iungat & ambo voluptas:

Si lex æqua pati est, lex sit & æqua frui.

(a) Isaac in monte Moria, qui est Ierusalem,
ceruicem Abraha gladio subiecit.

(b) Zacharias, Christo teste, occisus inter tem-
plum & altare: cuius cruento lippides respersi ersuere
dii hoc scelus. è Tertulliani testimonio.

ELEGIA XXVIII.

B. Virgo suum luctum & pia de-
sideria explicat.

1. Ærumnas viarum & inanes labores explicat.

2. Vnicum in omnibus querit filium.

3. Quem eo, quo sibi ille effinxit corpus sanguine
in utero, etiam velit sibi redimi.

4 Interim longiore morâ puer longius à matre
abit.

QVamlibet immensis rapiat circumuaga campis:
Nil nisi vanus obit tædia dura labor.

Prospicio varias longinquæ limite terras:

Puluereos volvi non nisi specto globos,

Quæ mihi mille locis occurrit mortis imago,

Deuolat in nostrum non abitura finum.

Et dolor incurrit, dum gaudia quæro sub omni

Sole: sed, heu! oculis nox sedet aura meis.

Pænè gemens surdo meditor conuicia soli,

Qui reus auctorem celat, ut umbra, suum,